

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2010

Utgiven i Helsingfors den 10 december 2010

Nr 1049—1054

INNEHÅLL

Nr		Sidan
1049	Lag om upphävande av 2 § 4 mom. i personuppgiftslagen	3337
1050	Lag om ändring av lotsningslagen	3338
1051	Lag om upphävande av 3 kap. 7 § i skadeståndslagen	3342
1052	Lag om ändring av lagen om beställarens utredningsskyldighet och ansvar vid anlitande av utomstående arbetskraft	3343
1053	Lag om godkännande av bedömningsorgan inom arbetarskyddet	3344
1054	Jord- och skogsbruksministeriet förordning om fruktjuice och vissa liknande produkter	3347

Nr 1049

L a g

om upphävande av 2 § 4 mom. i personuppgiftslagen

Utfärdad i Helsingfors den 3 december 2010

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §	2 §
Genom denna lag upphävs 2 § 4 mom. i personuppgiftslagen (523/1999).	Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

Helsingfors den 3 december 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister Astrid Thors

RP 202/2010
FvUB 20/2010
RSv 196/2010

143—2010

Nr 1050

L a g**om ändring av lotsningslagen**

Utfärdad i Helsingfors den 3 december 2010

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lotsningslagen (940/2003) 2 och 4 §, 5 § 4 mom. 2 punkten, 6 och 8 §, 12 § 1 mom. 4 punkten, 14 § 2 mom. 2 punkten och 3 mom. 2 punkten samt 16 och 21 §,
 av dem 2, 4, 8 och 16 § sådana de lyder delvis ändrade i lag 645/2010 samt 5 § 4 mom. 2 punkten, 12 § 1 mom. 4 punkten, 14 § 2 mom. 2 punkten och 3 mom. 2 punkten samt 21 § sådana de lyder i lag 645/2010, samt
fogas till lagen nya 4 a—4 c § som följer:

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *lotsning* verksamhet i anslutning till manövrering av fartyg, varvid lotsen är befälhavarens rådgivare samt sakkunnig i fråga om vattenområden och sjöfarten,

2) *lots* en person som Trafiksäkerhetsverket genom beviljande av styrsedel har godkänt för verksamhet som lots på finskt vattenområde samt på den arrenderade delen av Saima kanal, och

3) *lotsningsbolaget* ett aktiebolag som bildats genom lagen om ombildning av Lotsverket till aktiebolag (1008/2010).

4 §

Lotsningsverksamheten

Ingen annan än det lotsningsbolag som avses i denna lag får tillhandahålla lotsningstjänster eller bedriva lotsningsverksamhet.

Lotsningsbolaget ska ha beredskap att sköta sina uppgifter också under undantagsförhållanden i enlighet med vad kommunikationsministeriet bestämmer särskilt.

Lotsningsbolaget ska tillhandahålla sådana lotsningstjänster som avses i denna lag på de områden där lots enligt 5 § ska anlitas.

Utan hinder av vad som i denna lag bestäms om lotsning får på hamnområde även personer som hamnförvaltningen godkänt för uppdraget bedriva sådan verksamhet i anslutning till manövrering av fartyg i vilken personen i fråga verkar som befälhavarens rådgivare samt sakkunnig i fråga om vattenområdet och sjöfarten.

4 a §

Lotsningsbolagets skadeståndsansvar

Lotsningsbolaget är skyldigt att ersätta skada som förorsakats vid lotsningen, om skadan har orsakats uppsåtligt eller av grov vårdslöshet och med insikt att sådan skada sannolikt skulle uppkomma.

Maximibeloppet för lotsningsbolagets i 1 mom. avsedda skadeståndsansvar anges i 4 b §.

På lotsningsbolagets skadeståndsansvar tillämpas i övrigt sjölagen (674/1994) och skadeståndslagen (412/1974).

4 b §

Högsta skadeståndsbelopp

Lotsningsbolagets ansvar för skada som uppstår vid lotsningen är högst 100 000 euro per skadefall.

Om det ansvarsbelopp som anges i 1 mom. inte räcker för att kompensera dem som är berättigade till skadestånd, fördelas ansvarsbeloppet i förhållande till storleken av deras fordringar.

4 c §

Hamnförvaltningens ansvar

På den hamnförvaltning som avses i 4 § 4 mom. tillämpas vad som i 4 a och 4 b § föreskrivs om lotsningsbolaget, om den hamnförvaltning som avses i 4 § 4 mom. för uppgiften har godkänt en annan person än befälhavaren för eller styrmannen på det fartyg som rör sig på hamnområdet.

5 §

Skyldighet att anlita lots

Befrielse från sådan skyldighet att anlita lots som grundar sig på fartygets storlek gäller

2) fartyg vars befälhavare Trafiksäkerhetsverket beviljat en sådan dispens som avses i 16 §,

6 §

Avgiftsskyldighet och prissättning

Redaren för ett fartyg som anlitar lots är skyldig att betala lotsningsavgift i enlighet med vad som föreskrivs i denna lag.

För de lotsningstjänster som avses i denna lag tar lotsningsbolaget av det fartyg som ska lotsas ut en avgift som grundar sig på ett fast pris per enhet. Avgiften bestäms enligt det lotsade fartygets nettodräktighet och den verkliga lotsningssträckan.

På Saima kanal och på Saimens vattenområde tas det ut en avgift som grundar sig på ett nedsatt pris per enhet. Det nedsatta priset per enhet är maximalt två tredjedelar av det ordinarie priset per enhet.

Lotsningsbolagets styrelse beslutar om priset per enhet, det nedsatta priset per enhet och prissättningen av eventuella övriga prestationer. De avgifter som lotsningsbolaget tar ut ska vara skäliga med beaktande av de kostnader som orsakats och en skälig avkastning.

Inkomstförluster som drabbar lotsningsbolaget på grund av det nedsatta priset per enhet ersätts delvis eller helt och hållet av det anslag som reserverats för ändamålet i statens budget i enlighet med kommunikationsministeriets beslut.

Lotsningsbolaget ska hålla de priser per enhet och de nedsatta priser per enhet som tas ut samt de priser som tas ut för övriga prestationer och principerna för hur dessa fastställs offentligt tillgängliga. Dessutom ska eventuella prisnedsättningar och principerna för dem finnas till offentligt påseende. Prisändringar ska meddelas minst sex månader innan ändringarna träder i kraft. De nya priserna kan träda i kraft tidigast vid ingången av kalenderåret efter ändringsmeddelandet.

8 §

Lotsens ansvar och skyldigheter

Lotsen ansvarar för lotsningen. Lotsen ska för fartygets befälhavare visa upp en ruttplan baserad på uppdaterade sjökort samt andra uppgifter och anvisningar som behövs för att fartyget ska kunna framföras tryggt samt övervaka de åtgärder i anslutning till manövreringen av fartyget som är av betydelse med tanke på säkerheten i fartygstrafiken och miljöskyddet.

Lotsen är skyldig att meddela fartygstrafikservicen alla observationer av betydelse med tanke på sjöfarten, fartygets och de ombord-

varandes säkerhet, miljöskyddet eller sjöövervakningen och tullkontrollen. Lotsen ska dessutom rapportera alla skador på det fartyg som lotsas eller skador som fartyget förorsakat samt om så krävs lämna tilläggsuppgifter om dem till myndigheterna.

Efter utförd lotsning ska lotsen på begäran för det däcksbefäl som befunnit sig på kommandobryggan under hela lotsningen och varit med om att styra fartyget eller navigera göra en anteckning om övningen i den utbildningsjournal eller motsvarande dokument som förs för att erhålla linjelotsbrev.

På lotsen tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar.

12 §

Styrsedel för lots

Lotsen är berättigad att utföra lotsningar i de farleder för vilka lotsen har fått lotsningsrätt med stöd av en styrsedel som utfärdats av Trafiksäkerhetsverket. För beviljande av styrsedel förutsätts att sökanden

4) har godkänts i en av Trafiksäkerhetsverket anordnad examen,

14 §

Linjelotsbrev

För beviljande av linjelotsbrev förutsätts att sökanden

2) har blivit godkänd i en examen som Trafiksäkerhetsverket anordnat,

I farleder som avses i 5 § i denna lag och som befinner sig inom en sådan VTS-centrals område som tillhandahåller rapporter enligt 5 § och navigationsassistans enligt 6 § samt fartygstrafikregleringstjänster enligt 7 § i lagen om fartygstrafikservice (623/2005) kan linjelotsbrev fås också under förutsättning att sökanden

2) på engelska språket har avlagt den examen som avses i 2 mom. 2 punkten och

den provlotsning som avses i 2 mom. 3 punkten,

16 §

Dispens

Trafiksäkerhetsverket kan på ansökan bevilja ett fartygs eller en fartygs- eller bogserenhets befälhavare eller styrman fartygsspecifik dispens från skyldigheten att anlita lots för fartyget, om fartygets bruttodräktighet är maximalt 3 700. Dispens kan även beviljas befälhavare eller styrman för isbrytare oavsett fartygets storlek. Dispens kan beviljas för antingen enskilda eller flera av de farleder som avses i 5 § 1 mom. i denna lag.

För beviljande av dispens förutsätts att sökanden

1) har långvarig erfarenhet av trafik på finskt territorialvatten eller på Saimens vattenområde, antingen på det fartyg som ansökan gäller eller på ett motsvarande fartyg,

2) har det behörighetsbrev för däcksbefäl som krävs för att arbeta som befälhavare eller styrman,

3) har sådan hälsa och kondition som krävs av den som är i däckstjänstgöring på ett handelsfartyg,

4) har en av Trafiksäkerhetsverket godkänd utbildning,

5) har godkänts i en av Trafiksäkerhetsverket anordnad examen, och

6) i behövlig utsträckning behärskar finska och svenska.

En förutsättning för beviljande av dispens är att varken fartygssäkerheten eller miljön äventyras. Dispensen kan förenas med villkor om vakttjänsten på fartyget eller det övriga befälets erfarenhet av fartygsnavigering.

Dispens beviljas för viss tid, högst fem år, och kan förnyas på ansökan under samma förutsättningar som det kan beviljas.

Trafiksäkerhetsverket kan återkalla dispensen om grunderna för beviljandet upphör att gälla, om den som fått dispens upprepade gånger bryter mot denna lag eller mot bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av denna lag eller mot andra bestämmelser och föreskrifter som gäller fartygstrafiken eller om han eller hon i övrigt

genom sina handlingar äventyrar säkerheten i fartygstrafiken.

Närmare bestämmelser om förutsättningarna för beviljande av dispens och om innehållet i beslut om dispens utfärdas genom förordning av statsrådet.

21 §

Närmare bestämmelser och föreskrifter samt allmänna undantag

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag utfärdas genom förordning av statsrådet.

Trafiksäkerhetsverket meddelar närmare föreskrifter om utbildningar, examina och provlotsningar i anslutning till beviljandet av styrsedel för lots, linjelotsbrev och dispens samt för register över de styrsedlar för lotsar, linjelotsbrev och dispenser som verket beviljat.

Trafiksäkerhetsverket meddelar närmare föreskrifter om de farleder där lots ska anlitas och lotsplatserna samt publicerar en förteckning över dessa.

Trafiksäkerhetsverket kan på ansökan bevilja fartyg undantag från skyldigheten att anlita lots på grund av särskilda väderleks- eller isförhållanden eller för att inom ett begränsat område genomföra övningar eller räddningsverksamhet som hänför sig till internationellt samarbete eller för att förflytta

sig till ett övningsområde eller område där räddningsåtgärder ska vidtas, om iakttagandet av bestämmelserna om skyldighet att anlita lots skulle vara uppenbart oändamålsenligt eller oskäligt komplicerat och förutsatt att fartygssäkerheten och miljön inte äventyras. På samma villkor kan Trafiksäkerhetsverket bevilja lotsningsbolaget undantag från skyldigheten att tillhandahålla lotsningstjänster.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

På skadestånd för skada som orsakats vid lotsning som utförts innan lagen träder i kraft tillämpas de bestämmelser som gäller vid ikraftträdandet även om skadan uppdragas först efter det att lagen har trätt i kraft.

Styrelsen för det aktiebolag som avses i lagen om ombildning av Lotsverket till aktiebolag kan med avvikelse från 6 § 6 mom. besluta om prissättningen för 2011 innan denna lag träder i kraft. Med avvikelse från 6 § 2 och 3 mom. ska prissättningens struktur under hela 2011 vara likadan som under 2010.

Dispens som före ikraftträdandet av denna lag beviljats från skyldigheten att anlita lots gäller den tid som dispens beviljats för, om inte beslutet ändras eller upphävs med stöd av denna lag.

Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 3 december 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Trafikminister *Anu Vehviläinen*

Nr 1051

L a g

om upphävande av 3 kap. 7 § i skadeståndslagen

Utfärdad i Helsingfors den 3 december 2010

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §
Genom denna lag upphävs 3 kap. 7 § i
skadeståndslagen (412/1974).

2 §
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.
Åtgärder som krävs för verkställigheten av
denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 3 december 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Trafikminister *Anu Vehviläinen*

Nr 1052

L a g**om ändring av lagen om beställarens utredningsskyldighet och ansvar vid anlitande av utomstående arbetskraft**

Utfärdad i Helsingfors den 3 december 2010

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om beställarens utredningsskyldighet och ansvar vid anlitande av utomstående arbetskraft (1233/2006) 9 § 2 mom. samt
fogas till lagen en ny 9 a § som följer:

9 §

Försummelseavgift

— — — — —
 Försummelseavgiften bestäms till minst
 1 600 euro och högst 16 000 euro.
 — — — — —

9 a §

Justering av försummelseavgiftens belopp

Maximi- och minimibeloppet av försummelseavgiften enligt 9 § ska justeras vart tredje år genom förordning av statsrådet så att det motsvarar förändringen i penningvärdet.

—
 Denna lag träder i kraft den 1 januari 2011.

Helsingfors den 3 december 2010

Republikens President**TARJA HALONEN**Arbetsminister *Anni Sinnemäki*

Nr 1053

L a g

om godkännande av bedömningsorgan inom arbetarskyddet

Given i Helsingfors den 5 november 2010

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Godkännande av bedömningsorgan

Social- och hälsovårdsministeriet godkänner på ansökan att bedömningsorgan som utför bedömning av överensstämmelse för maskiner, arbetsredskap, personlig skyddsutrustning och annan liknande teknisk utrustning som avses i arbetarskyddsbestämmelserna utses till anmälda organ enligt Europeiska unionens lagstiftning eller att de utför andra motsvarande uppgifter.

I beslutet om godkännande ska ministeriet ange bedömningsorganets kompetensområde, fastställa hur tillsynen över bedömningsorganet ska ordnas och vid behov ställa andra krav, begränsningar och villkor för verksamheten för att säkerställa att uppgifterna utförs på behörigt sätt. Beslutet gäller tillsvidare eller av särskilda skäl för viss tid.

2 §

Villkor för godkännande

Ett bedömningsorgan kan godkännas på följande villkor:

1) bedömningsorganet ska vara opartiskt i sin verksamhet,

2) bedömningsorganet ska ha tillgång till tillräckligt stor personal som är opartisk i sin verksamhet och har nödvändig teknisk sakkunskap och utbildning samt tillräcklig erfa-

renhet av området och som kan utarbeta de intyg, protokoll och rapporter som krävs för att styrka att provningarna har utförts; personalens lön får inte vara beroende av antalet utförda bedömningar eller resultatet av dessa,

3) bedömningsorganet ska ha tillgång till den utrustning och de hjälpmedel, system och förfaranden som verksamheten kräver,

4) bedömningsorganet ska ha fullgod ansvarsförsäkring med avseende på verksamhetens art och omfattning eller något annat relevant arrangemang, och

5) bedömningsorganet ska vara en juridisk person registrerad i Finland eller en del av en sådan juridisk person.

Ett bedömningsorgan ska anses uppfylla kraven för godkännande i 1 mom., om det uppfyller de bedömningskriterier som fastställs i tillämpliga harmoniserade standarder, vilkas referensnummer ska offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning.

3 §

Ansökan om godkännande

En ansökan om godkännande av ett bedömningsorgan ska lämnas till social- och hälsovårdsministeriet.

Ansökan ska åtföljas av ett ackrediteringsbeslut från ackrediteringsenheten vid Mätteknikcentralen eller om ett sådant beslut saknas någon annan motsvarande redogörelse från

RP 76/2010
AjUB 5/2010
RSv 131/2010

Rådets direktiv 89/686/EEG (31989L0686); EGT nr L 399, 30.12.1989, s. 18
Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/9/EG (32000L0009); EGT nr L 106, 3.5.2000, s. 21
Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/42/EG (32006L0042); EUT nr L 157, 9.6.2006, s. 24

ackrediteringsenheten vid Mätteknikcentralen eller något motsvarande opartiskt expertorgan som visar att villkoren för godkännande enligt 2 § är uppfyllda.

4 §

Bedömningsorganens verksamhet

När ett bedömningsorgan utför offentliga förvaltningsuppgifter enligt denna lag ska de följa lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999), lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003), förvaltningslagen (434/2003), språklagen (423/2003) och samiska språklagen (1086/2003). Bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar tillämpas på personalen vid bedömningsorganen. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen (412/1974).

Bedömningsorganen ska inom sitt område följa utvecklingen av bestämmelser och standarder och samarbeta med andra nationella och med internationella organ.

Bedömningsorganen kan anlita utomstående testnings- och kontrolltjänster samt andra tjänster förutsatt att tjänsteleverantören uppfyller villkoren för godkännande enligt 2 § 1 mom. 1–3 punkten. Bedömningsorganen ansvarar dock för de åtgärder som utförs av utomstående och för den samlade bedömningen av överensstämmelse.

5 §

Tillsyn över bedömningsorganen och återkallande av godkännande

Social- och hälsovårdsministeriet ska utöva tillsyn över de bedömningsorgan som det har godkänt. För att utöva tillsyn har ministeriet rätt att få tillträde till de platser där ett bedömningsorgan utför bedömning av överensstämmelse. Trots sekretessbestämmelserna har ministeriet rätt att få den information av bedömningsorganen som är nödvändig för tillsynen.

Ett bedömningsorgan är skyldigt att till social- och hälsovårdsministeriet anmäla alla ändringar som kan påverka möjligheterna att uppfylla villkoren för godkännande enligt

2 §. Bedömningsorganen ska årligen lämna en rapport om sin verksamhet till ministeriet.

Om ett bedömningsorgan inte längre uppfyller villkoren för godkännande enligt 2 § eller följer villkoren i beslutet om godkännande eller om det i övrigt förekommer allvarliga brister i verksamheten, ska social- och hälsovårdsministeriet uppmana bedömningsorganet att inom en utsatt tid avhjälpa bristerna. Ministeriet ska återkalla sitt godkännande, om bedömningsorganet inte har avhjälpt bristerna inom utsatt tid.

6 §

Överklagande

Ett beslut som social- och hälsovårdsministeriet har fattat med stöd av denna lag får överklagas genom besvär enligt vad som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Trots överklagande ska beslutet följas, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

Ett bedömningsorgans beslut om överensstämmelse får inte överklagas genom besvär. Omprövning av beslutet får begäras hos det bedömningsorgan som har fattat beslutet. Bestämmelser om omprövningsförfarandet finns i 7 a kap. i förvaltningslagen.

7 §

Anmälan

Social- och hälsovårdsministeriet ska anmäla till Europeiska kommissionen och medlemsstaterna i Europeiska unionen vilka bedömningsorgan det har godkänt som anmälda organ eller om det har återkallat något godkännande.

8 §

Ikraftträdande och övergångsbestämmelse

Denna lag träder i kraft den 1 december 2010.

Genom denna lag upphävs 2 a och 20 a § i lagen om tillsynen över arbetarskyddet och om sökande av ändring i arbetarskyddsärenden (131/1973), sådana de lyder i lag

1162/1999, och förordningen om godkännande av kontrollorgan inom arbetarskyddet (18/2000).

De beslut om godkännande av ett bedömningsorgan som social- och hälsovårdsmini-

steriet har fattat innan denna lag träder i kraft ska fortsatt gälla enligt de villkor som ingår i dem. Bedömningsorganet ska i sin verksamhet följa ska följa bestämmelserna i 4–6 §.

Helsingfors den 5 november 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Social- och hälsovårdsminister *Juha Rehula*

Nr 1054

**Jord- och skogsbruksministeriet förordning
om fruktjuice och vissa liknande produkter**

Utfärdad i Helsingfors den 1 december 2010

I enlighet med jord- och skogsbruksministeriets beslut föreskrivs med stöd av 7 och 9 § i livsmedelslagen av den 13 januari 2006 (23/2006):

1 §

Förordningens syfte

Genom denna förordning genomförs rådets direktiv av den 20 december 2001 om fruktjuice och vissa liknande produkter avsedda som livsmedel (2001/112/EG) jämte ändringar.

4 §

Tillåtna bearbetningsmetoder och ämnen

Vid framställning av de produkter som nämns i bilaga 1 får endast de bearbetningsmetoder och ämnen som nämns i del B till bilaga 3 användas.

2 §

Tillämpningsområde

Denna förordning tillämpas på de produkter som definieras i bilaga 1.

5 §

Särskilda krav som gäller fruktnectar

Fruktnectar skall uppfylla de särskilda krav som nämns i bilaga 4.

3 §

De krav som gäller produkternas sammansättning

Vid framställning av de produkter som nämns i bilaga 1 får endast de råvaror som definieras i bilaga 2 och de ingredienser som nämns i del A till bilaga 3 användas samt tillsatsämnen enligt vad som bestäms särskilt om användningen av tillsatsämnen i livsmedel.

I de produkter som nämns i bilaga 1 får vitaminer och mineralämnen tillsättas enligt vad som bestäms särskilt.

6 §

Produktens benämning

De benämningar som nämns i bilaga 1 skall endast tillämpas på de produkter som anges i denna bilaga och de skall användas i handeln för att beteckna dessa produkter.

Som ett alternativ till de benämningar som anges i bilaga 1 kan de särskilda benämningar som nämns i bilaga 5 användas. Dessa särskilda benämningar får användas på de språk och enligt de villkor som anges i bilaga 5.

Rådets direktiv 2001/112/EG (32001L0112); EGT nr L 10, 12.1.2002, s. 58

Kommissionens direktiv 2009/106/EG (32009L0106); EUT nr L 212, 15.8.2009, s. 42

7 §

Övriga förpackningspåskrifter

Utöver det som har föreskrivits någon annanstans om livsmedels förpackningspåskrifter, skall på förpackningen till de produkter som nämns i bilaga 1 göras följande påskrifter:

1) Namnet på den frukt som har använts skall anges i samband med produktens benämning, om produkten har framställts ur en enda fruktsort.

När produkten framställs ur två eller flera fruktsorter, förutom när citron används enligt de villkor som fastställs i bilaga 3, skall produktens benämning åtföljas av en uppräkningslista av de använda fruktsorterna i fallande ordning efter deras volymmängder. För produkter som framställs av tre eller flera fruktsorter, kan uppgiften om de använda sorterna ersättas av orden "blandad frukt", av ett liknande uttryck eller av antalet använda fruktsorter.

2) För fruktjuice som tillsatts någon form av socker som nämns i bilaga 2 för sötningsändamål skall benämningen innehålla ordet "sötad" eller orden "med tillsats av socker". Dessutom skall den maximala kvantitet socker som tillsatts anges, beräknad som torrsubstans och uttryckt i gram per liter.

3) Tillsats till fruktjuice av extra fruktkött eller celler enligt bilaga 2 skall anges.

Helsingfors den 1 december 2010

Jord- och skogsbruksminister *Sirkka-Liisa Anttila*

4) För blandningar av fruktjuice och fruktjuice i koncentrat och för fruktnectar som erhålls helt eller delvis ur en eller flera koncentrerade produkter skall uppgiften "från koncentrat" eller "delvis från koncentrat" anges. Denna uppgift skall ingå i produktens benämning eller finnas i samma synfält som den. I fråga om angivandet av ingredienser tillämpas det som bestäms särskilt om detta.

5) För fruktnectar skall minimihalten av fruktjuice, fruktpuré eller en blandning av dessa ingredienser anges med uttrycket "frukttinnehåll minst ...%". Denna uppgift skall finnas i samma synfält som benämningen.

Om det vid återställande av de produkter som definieras i bilaga 1 till ursprungligt skick används endast sådana ämnen som är absolut nödvändiga för processen, behöver dessa ingredienser inte anges i påskrifterna.

8 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2011.

Genom denna förordning upphävs handels- och industriministeriets förordning av den 6 juni 2003 om fruktjuice och vissa liknande produkter (473/2003).

Konsultativ tjänsteman Anne Haikonen

PRODUKTERNAS BENÄMNINGAR OCH DEFINITIONER

- 1) **"Fruktjuice"** är en jäsbar men ojäst produkt i flytande form som erhålls ur färsk eller kyld frisk och mogen frukt, antingen en enda sort eller en blandning av flera sorter, med den karakteristiska färg, smak och arom som kännetecknar juicen hos den frukt den kommer från. Aromer, fruktkött och celler från juice som avskilts under processen får återställas till samma juice.

Beträffande citrusfrukter skall fruktjuicen komma från fruktköttet. Limejuice får dock framställas av hela frukten genom lämpliga framställningsmetoder som begränsar andelen beståndsdelar från de yttre delarna av frukten till ett minimum.

- 2) **"Fruktjuice från koncentrat"** är en produkt som erhålls genom att koncentreradfruktjuice tillförs samma mängd vatten som utvanns vid koncentrereringen och genom att de aromer, och i förekommande fall, fruktkött och celler återställs som gick förlorade ur juicen men som utvanns vid framställningen av den aktuella fruktjuicen eller fruktjuice av samma slag. Den produkt som erhålls på detta sätt ska ha organoleptiska och analytiska egenskaper som åtminstone motsvarar egenskaperna hos den normala juicetyp som erhålls ur frukt av samma slag. De lägsta tillåtna Brix-talen för fruktjuicer från koncentrat anges i bilaga 6.
- 3) **"Koncentrerad fruktjuice"** är en produkt som erhålls ur fruktjuice från en eller flera sorters frukt genom att en specifik andel vatten avlägsnas. Om produkten är avsedd för direkt konsumtion skall minst 50 % av vattnet avlägsnas.
- 4) **"Fruktjuice i pulverform"** är en produkt som erhålls ur fruktjuice från en eller flera sorters frukt genom att praktiskt taget hela vatteninnehållet avlägsnas med fysikaliska metoder.
- 5) **"Fruktnektar"** är en jäsbar men ojäst produkt som erhålls genom att vatten och vissa former av socker och/eller honung tillsätts produkter som definieras i punkterna 1, 2 eller 3, fruktpuré eller en blandning av dessa produkter, och som i övrigt uppfyller kraven i bilaga 4. Det är tillåtet att tillsätta vissa former av socker och/eller honung under förutsättning att mängden inte överstiger 20 viktprocent av den färdiga produkten.

Vid framställning av fruktnektar utan tillsats av socker eller med låga energivärden får sockret helt eller delvis ersättas med sötningsmedel i enlighet med förordning (EG) nr 1333/2008.

De frukter som anges i delarna II och III i bilaga 4 samt aprikoser får användas, enskilt eller som blandning, vid framställning av nektar utan tillsats av socker, honung och/eller sötningsmedel.

DEFINITIONER AV RÅVAROR

I denna förordning avses med

- 1) ”**Frukt**” alla frukter och bär.
- 2) ”**Fruktpuré**” en jäsbar men ojäst produkt som erhålls genom att ätliga delar av hel eller skalad frukt mosas utan att juicen avlägsnas.
- 3) ”**Koncentrerad fruktpuré**” en produkt som erhålls av fruktpuré genom att man avlägsnar en viss andel av dess vattenhalt.
- 4) ”**Socker**”
 - för framställning av fruktnektar socker enligt definitionen i rådets direktiv 2001/111/EG samt fruktossirap och socker från frukt,
 - för framställning av fruktjuice av koncentrat socker enligt definitionen i rådets direktiv 2001/111/EG samt fruktossirap,
 - för framställning av fruktjuicer fruktossirap samt socker enligt definitionen i rådets direktiv 2001/111/EG vilket innehåller mindre än 2 % vatten.
- 5) ”**Honung**” den produkt som definieras i direktiv 2001/110/EG.
- 6) ”**Fruktkött eller celler**” sådana produkter som erhålls ur den ätliga delen av frukt av samma art utan att juicen avlägsnas. Med fruktkött och celler av citrusfrukter avses de celler inne i enskilda fruktklyftor vilka innehåller saft.

TILLÅTNA INGREDIENSER, BEARBETNINGSMETODER OCH ÄMNEN**A. Tillåtna ingredienser**

- Aromer, fruktkött och celler som återställs i fruktjuice skall vara desamma som separerats från juicen under processen. I fruktjuice som erhålls från koncentrat får de aromer, fruktkött och celler som återställs även komma från fruktjuice av samma slag.
- Endast när det gäller druvjuice får mineralämnena från vinsyrans salter återställas.
- När det gäller fruktjuice, fruktjuice som erhålls från koncentrat samt koncentrerad fruktjuice, dock inte päronjuice och druvjuice, är det tillåtet att tillsätta vissa former av socker i följande mängder:
 - högst 15 gram socker, uttryckt som torrsubstans, får tillsättas per liter juice för att reglera den sura smaken, och
 - högst 150 gram socker, uttryckt som torrsubstans, får tillsättas per liter juice för att söta produkten.Den totala mängd socker som tillsatts, både för att reglera den sura smaken och för att söta produkten, får inte överstiga 150 gram per liter.
- När det gäller de produkter som anges i bilaga 1 är det tillåtet att reglera den sura smaken genom att tillsätta citronjuice och/eller koncentrerad citronjuice upp till 3 gram per liter juice, uttryckt som vattenfri citronsyra.
- Det är förbjudet att samtidigt med socker tillsätta citronjuice, i koncentrerad form eller ej, eller surhetsreglerande medel som är tillåtna i samma fruktjuice.
- Koldioxid som ingrediens i produkter som definieras i bilaga 1 är tillåten.

B. Tillåtna bearbetningsmetoder och ämnen

De bearbetningsmetoder och ämnen som är tillåtna vid framställningen av de produkter som nämns i bilaga 1 är:

- mekaniska extraktionsmetoder (t.ex. pressning och centrifugering);
- sedvanliga fysikaliska processer, bl.a. processer för extraktion (diffusion) av vatten ur den ätliga delen av andra frukter än vindruvor för framställning av koncentrerade fruktjuicer (s.k. in-line-processer), under förutsättning att de koncentrerade fruktjuicer som erhålls på detta sätt uppfyller kraven i punkt 1 och 2 i bilaga 1;
- för druvjuice när svavling med hjälp av svaveldioxid av druvorna har använts är avsvavling
- med fysikaliska processer tillåten under förutsättning att den totala halten svaveldioxid i den färdiga produkten inte överstiger 10 mg/l;
- pektolytiska, proteolytiska och amylolytiska enzymer;
- ätlig gelatin;
- garvsyror;
- bentonit;
- silikongel;
- kol;
- kemiskt inaktiva beståndsdelar för filtrering och fällning (t.ex. perlit, tvättad diatomit, cellulosa, olöslig polyamid, polyvinylpyrrolidon, polystyren), som överensstämmer med gemenskapsbestämmelserna om material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel;
- kemiskt inerta adsorptionshjälpmedel som överensstämmer med gemenskapsbestämmelserna om material och produkter avsedda att komma i kontakt med livsmedel och som används för att minska limonoid- och naringininnehållet i citrusjuice utan att på ett påtagligt sätt påverka limonoidglukosider, syror, socker (däribland oligosackarider) eller mineralinnehåll.

SÄRSKILDA BESTÄMMELSER FÖR FRUKTNEKTAR

Fruktnektar framställd ur:	Minsta juice- och/eller puréhalt (uttryckt i volymprocent av den färdiga produkten)
<i>I Frukt med syrlig juice som inte är drickbar i naturligt tillstånd</i>	
Passionsfrukt	25
Quito naranjillos	25
Svarta vinbär	25
Vita vinbär	25
Röda vinbär	25
Krusbär	30
Havtorn	25
Slån	30
Plommon	30
Sviskon	30
Rönnbär	30
Nypon	40
Surkörsbär	35
Övriga körsbär	40
Blåbär	40
Fläderbär	50
Hallon	40
Aprikoser	40
Jordgubbar	40
Björnbär och mullbär	40
Tranbär	30
Kvitten	50
Citron och limefrukt	25
Andra frukter som tillhör denna kategori	25
<i>II Frukt med låg syrahalt eller med mycket fruktkött eller stark arom, med juice som inte är drickbar i naturligt tillstånd</i>	
Mango	25
Banan	25
Guava	25
Papaya	25
Litchi	25
Azurhagtorn	25
Taggannonna (Annona muricata)	25

Nätannona (<i>Annona reticulata</i>)	25
Cherimoya	25
Granatäpplen	25
Cashewäpplen	25
Spanska plommon	25
Umbu	25
Andra frukter som tillhör denna kategori	25
<i>III Fukt med juice som är drickbar i naturligt tillstånd</i>	
Äpplen	50
Päron	50
Persika	50
Ananas	50
Citrusfrukt, med undantag av citron och limefrukt	50
Andra frukter som tillhör denna kategori	50

**SÄRSKILDA BENÄMNINGAR PÅ VISSA PRODUKTER FÖRTECKNADE
I BILAGA 1**

- a) "vruchtendrank" för fruktnektar,
- b) benämningen "Süssmost" får endast användas tillsammans med sådana produktbenämningar som "Fruchtsaft" eller "Fruchtnektar",
 - för fruktnektar som erhålls uteslutande ur fruktjuice, koncentrerad fruktjuice eller enblandning av dessa två produkter och som inaturligt tillstånd är odrickbar på grund av sin naturligt höga syrahalt,
 - för fruktjuice från päron, eventuellt med tillsats av äpplen, men utan tillsats av socker,
- c) "succo e polpa" eller "sumo e polpa" för fruktnektar som erhålls uteslutande ur fruktpuré och/ eller koncentrerad fruktpuré,
- d) "æblemest" för äppeljuice utan tillsats av socker,
- e) "sur...saft" tillsammans med namnet (på danska) på den använda frukten, för juicer utan tillsats av socker och vilka erhålls av svarta vinbär, körsbär, röda vinbär, vita vinbär, hallon, jordgubbar eller fläderbär,
"sod ... saft" eller "sodesaft" tillsammans med namnet (på danska) på den använda frukten, för juicer som erhålls från nämnda frukt och till vilka mer än 200 g socker tillsatts per liter,
- f) "äpplemust" för äppeljuice utan tillsats av socker,
- g) "mosto" som synonym för druvjuice.

DE LÄGSTA BRIXTALEN FÖR FRUKTJUICER FRÅN KONCENTRAT

Fruktens namn	Botaniskt namn	Lägsta tillåtna Brixalen för rekonstituerad fruktjuice och rekonstituerad fruktpuré
Äpple (*)	<i>Malus domestica</i> Borkh.	11,2
Aprikos (**)	<i>Prunus armeniaca</i> L.	11,2
Banan (**)	<i>Musa</i> sp.	21,0
Svarta vinbär (*)	<i>Ribes nigrum</i> L.	11,6
Vindruva (*)	<i>Vitis vinifera</i> L. eller hybrid av denna <i>Vitis labrusca</i> L. eller hybrid av denna	15,9
Grapefrukt (*)	<i>Citrus x paradise</i> Macfad.	10,0
Guava (**)	<i>Psidium guajava</i> L.	9,5
Citron (*)	<i>Citrus limon</i> (L.) Burm.f.	8,0
Mango (**)	<i>Mangifera indica</i> L.	15,0
Apelsin (*)	<i>Citrus sinensis</i> (L.) Osbeck	11,2
Passionsfrukt (*)	<i>Passiflora edulis</i> Sims	13,5
Persika (**)	<i>Prunus persica</i> (L.) Batsch var. <i>Persica</i>	10,0
Päron (**)	<i>Pyrus communis</i> L.	11,9
Ananas (*)	<i>Ananas comosus</i> (L.) Merr.	12,8
Hallon (*)	<i>Rubus idaeus</i> L.	7,0
Surkörsbär (*)	<i>Prunus cerasus</i> L.	13,5
Jordgubbe (*)	<i>Fragaria x ananassa</i> Duch.	7,0
Mandarin (*)	<i>Citrus reticulata</i> Blanco	11,2

Om en fruktjuice från koncentrat tillverkas av en frukt som inte nämns i förteckningen ovan ska det lägsta tillåtna Brixtal som ska tillämpas för den rekonstituerade fruktjuicen vara Brixtalet för den fruktjuice som utvinns från den frukt som används för att framställa koncentratet.

(*) För produkter som framställs som fruktjuicer, ska det fastställas en lägsta densitet i förhållande till vatten vid 20/20 °C.

(**) För produkter som framställs som puré, ska det endast fastställas ett lägsta okorrigerat Brixta (utan anpassning för syra).

När det gäller svarta vinbär, guava, mango och passionsfrukt ska de lägsta tillåtna Brixalen endast gälla för rekonstituerad fruktjuice och rekonstituerad fruktpuré som tillverkas i gemenskapen.

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 1049—1054, 2 ½ ark

EDITA PRIMA AB, HELSINGFORS 2010

EDITA PUBLISHING AB, HUVUDREDAKTÖR JARI LINHALA

ISSN 0787-3182